

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4886** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е въз основа на жалба от В. Н. С., [ЕГН], с адрес:гр.С., [улица], ет.1, ап.3, чрез адв.П. Г. К. от САК, срещу Ревизионен акт №Р-22220221003811-091-001/06.01.2022г. издаден от Ш. А. С.-орган, възложил ревизията и С. Ц. К.-ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение №447/25.03.2022г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на НАП.

С обжалвания ревизионен акт на жалбоподателката е вменена отговорност по чл.19, ал.2, от ДОПК за задължения на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД,[ЕИК], в общ размер 170984,33лв., от които главница 131607,22лв. и лихви в размер на 39 377,11лв., както следва:

1.за задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периода м.02.2018г., м.04, м.05, м.06, м.08 и м.12.2019г. в размер на 449.41лева главница и лихва 1 131.75лв.;

2.за задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2018г., 2019г., 2020г.,2021г. в размер на 49 778.66лева главница и 30 932.34лева лихва

3.за данък върху социалните разходи по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни й чуждестранни физически лица за 2018г. в размер на 72.61лева главница и лихва 18.80лв.;

4.за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, периодите м.07, м.08, м.09, м.11 и м.12.2018г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.05, м.06, м.07, м.08 и м.09.2019г. в размер на 18 175.17лева главница и лихва 5 302.30лв.;

5. за вноски за ДОО по КСО за осигурители за периодите м.07, м.08, м.09, м.11 и м.12.2018г., м.01, м.02, м.03 и м.04.2019г. и м.03. 2021г. в размер на 31294.22лева главница и лихва 9 457.82лв.;

6. за вноски за здравно осигуряване /30/ по ЗЗО за осигурители за периодите м.06, м.08, м.09, м.11 и м.12.2018г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.05, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12.2019г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12.2020г., м.02 и м.03.2021г., в размер на 11985,28лева главница и лихва 3844,33лв.;

7. за универсален пенсионен фонд /УПФ/-вноски за ДЗПО (УПФ) по КСО за осигурители за периодите м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12.2018г., м.01, м.02, м.03 и м.04.2019г. и м.03.2021г., в размер на 6367.06лева главница и лихва 1828.14лв.;

Жалбоподателката твърди, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността ѝ за задължения на юридическото лице по реда на чл.19 ал.2, тъй като не е била управител, търговски пълномощник или мажоритарен собственик на дружеството и не са налице елементите от фактическия състав на чл.19 ал.2 от ДОПК. Не е установено качеството на субекта на отговорност, недобросъвестни действия, извършени от негова страна, нито пряка причинно-следствена връзка между поведението на ревизираното лице в качеството на пълномощник на управителя, намаляването на имуществото на дружеството, както и невъзможността да се изплатят дължимите данъци.

Прави искане за отмяна на ревизионния акт. Счита същия за неправилен и незаконосъобразен, като противоречащ на приложимите законови разпоредби и издаден при допуснати процесуални нарушения и в несъответствие с принципа за справедливост в данъчния процес.

В съдебно заседание поддържа същото становище. Моли за присъждане на разноски.

Ответната страна-Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните, и в рамките на задължителната проверка по чл.160 ДОПК, административният съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е допустима.

Съобразно разпоредбата на чл.156 ал.1 от ДОПК и петитума на жалбата, предмет на настоящето съдебно производство е РА, изцяло потвърден с Решението на Директора на дирекция "ОДОП" [населено място].

По валидността на Ревизионния акт:

Данъчната ревизия на В. Н. С., като физическо лице, е относно установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задълженията на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД, за:

-задължения на дружество за ДДС по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.02. до 28.02.2018г. и от 01.04 до 31.12.2019г.,

-за задължения по ЗКПО за КД за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2018г. и за данък върху социалните разходи, предоставени в натура за периода от 01.02.2018г. до 31.03.2021г.,

-за задължения за ДОО за периода от 01.01.2017г. до 31.03.2021г.,

-за УПФ за периода от 01.03.2018г. до 31.03.2021г. по Кодекса за социалното осигуряване /КСО/,

-за Здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ за периода от 01.11.2017г. до 31.03.2021г.

-за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данък върху доходите от трудови и приравнени към тях отношения за периода от 01.02.2018г. до 31.03.2021г.

и за данък върху дивидентите и ликвидационни дялове на местни и чуждестранни лица за периода 01.04.2019г. до 30.09.2020г.

Ревизията е извършена на основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220221003811-020-001 от 05.07.2021г., връчена електронно на 06.07.2021г., издадена от Ш. А. С. на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощен като компетентен орган за възлагане /О./, на основание чл.11, ал.3 от Закона за Национална агенция по приходите /ЗНАП/, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед №РД-01-287 от 10.05.2021г. на директора на ТД на НАП С., Заповед №3-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №3-ЦУ-2426/05.07.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22220221003811-092-001/19.10.2021г., в който е прието, че на жалбоподателката следва да бъде ангажирана отговорността за задълженията на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД. Същият е връчен на 19.10.2021г. по електронен път на ревизираното лице, което в срока по чл.117, ал.5 от ДОПК не е подало възражение.

Въз основа на констатациите в ревизионния доклад, е издаден процесния Ревизионен Акт №Р-22220221003811091 001 06.01.2022г. Със същия са установени задължения в посочения по горе размер, на основание чл. по чл.19, ал.2, от ДОПК. Жалбоподателката обжалвала РА по административен ред в законовия срок по чл.152 от ДОПК. С Решение №447/25.03.2022г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на НАП е потвърдил изцяло РА.

При извършване на задължителната проверка по чл.160 ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци водещи до нищожност.

Към материалите по делото са приобщени разпечатки от електронни документи, които представляват възпроизведени на хартиен носител електронни документи по смисъла на чл.3, ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, материализиращи електронно изявление, подписано при условията на чл.13, ал.1 от същия закон.

От електронните документи и удостоверяванията към всеки от тях съдът констатира, че разпечатаните документи са идентични с представените в електронна форма и са подписани с квалифициран електронен подпис от лицата, посочени като техни автори. В настоящия казус, при проверка валидността на положените върху ЗВР подписи се установи, че същите са придружени от издадено от доставчика на удостоверителни услуги удостоверение за квалифициран електронен подпис, отговарящо на дефиницията по чл.3, т.15 от Регламент (ЕС) №910/2014г. Не се прави възражение от страна на жалбоподателя относно авторството на електронните изявления.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

По делото не се спори, а това е безспорно установено и в хода на ревизионното производство, че В. Н. С. е местно физическо лице и е съдружник в „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД с 50.00лв. от общо 100.00лв. капитал или 50% от капитала на дружеството.

Управител на същото е Д. Р. И.. На 16.09.2016г. жалбоподателката продала 15 дяла на стойност 15лв. на новоприетия съдружник Н. Р. П.. Дружеството е задължено лице по смисъла на чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК.

В хода на извършената проверка на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД е установено:

С Протокол от редовно общо събрание на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД от 04.06.2019г. съдружниците Н. Р. П., Д. Р. И. и В. Н. М. са взели единодушно решение да бъде разпределена печалба от минали години в размер на 813991,95лв. за дивиденди в т.ч. на съдружника В. Н. С. в размер на 284897,18лв.

За второ тримесечие на 2019г. в дружеството е начислен и изплатен дивидент на съдружниците в размер на 813 992лв. Подадена е Декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал. 1 от ЗКПО-тримесечна с вх.№2213И0086233/16.07.2019г., в която е деклариран окончателен данък за доходи от дивиденди и ликвидационни дялове по чл.38, ал.1 от ЗДДФЛ в размер на 40 699,60лв.

С Протокол от редовно общо събрание на дружеството от 19.08.2019г. съдружниците взели единодушно решение да бъде разпределена печалба от минали години в размер на 80 000лв., в т.ч. на В. С. сумата 28000,00лв.

За трето тримесечие на 2019г. в дружеството е начислен и изплатен дивидент в размер на 80000,00лв. Подадена е Декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО-тримесечна с вх. №2213И0087920/05.10.2019г., в която е деклариран окончателен данък за доходи от дивиденди и ликвидационни дялове по чл.38, ал.1 от ЗДДФЛ в размер на 4000,00лв.

С Протоколи от редовни общи събрания на дружеството от 01.07.2020г., 10.07.2020г., 17.07.2020г., 24.07.2020г., 07.08.2020г., 14.08.2020г. и 19.08.2020г. съдружниците са взели единодушно решение да се разпредели печалба от минали години в размер на 9800,00лв. за дивиденди или общо 68 600,00лв.

За трето тримесечие на 2020г., дружеството е изплатило дивидент в размер на 68 600,00лв. и е подало Декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО тримесечна с вх. №2213И0107211/03.10.2020г., в която е декларирало окончателен данък за доходи от дивиденди и ликвидационни дялове по чл.38, ал.1 от ЗДДФЛ в размер на 3430,00лв.

Всички суми са изплатени в брой, съгласно представени разходни касови ордери /РКО/.

Получените дивиденди са потвърдени от ревизираното лице.

В периода на изплащане на дивидентите, „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД е с данъчни и осигурителни задължения, като в една част са установени с РА, а друга са от декларирани, но невнесени данъци и здравноосигурителни вноски.

Относно предприетите действия по събиране на публичните вземания, ревизиращият екип е изискал и събрал информация от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП-С.. Изискана е актуална информация за предприетите действия за принудително събиране на вземанията на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД и е получен отговор с изх.№С210022-178-0024372/23.09.2021г. Представена е справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задълженото лице по ИД №180512889-2018г. с изх.№С210022-134-0003138/29.06.2021г., в която са отразени действията, предприети от публичния изпълнител. Наложеният обезпечителни мерки са описани подробно на стр. 22-23 от РД, неразделна част от оспорения РА.

През м.06.2021г. дружеството е включено в списъка на длъжниците по реда на чл.182, ал.3 от ДОПК, със задължения в общ размер на 225435,15лв. към 29.06.2021г. Дългът е категоризиран като трудно събираем.

Въз основа на събраните доказателства, органите по приходите са достигнали до извода, че В. С., в качеството си на мажоритарен съдружник, чрез извършените действия по изплащане на дивиденди е намалила имуществото на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД до такава степен, че дружеството е възпрепятствано да заплати задълженията за данъци и осигурителни вноски.

Въз основа на изложените факти, същите са мотивирали наличието на кумулативните предпоставки за ангажиране отговорността на жалбоподателката, поради следното:

1. В. С. е била един от собствениците на капитала на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД и за периода от 05.09.2014г. до 20.09.2016г. е притежавала 50% и от 21.09.2016г., до момента на издаване на РА, притежава 35% от капитала на дружеството;

2. Установено е наличие на непогасени данъчни и осигурителни задължения на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД в размер на 165 970,56лв. - главници и 66 544,36лв. - лихви към 06.01.2022г., в т. ч. за КД, данък върху социалните разходи по ЗКПО, ДДФЛ, вноски за ДОО, вноски за 30, вноски за УПФ, данък върху дивидентите и ЗКПО, данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица, ДДС за периода от 01.01.2015 г. до 31.03.2021г.;

3. Взето решение от В. С. на Общо събрание на дружеството за разпределение на дивидент и извършени плащания в пари от имуществото на задълженото лице, в резултат на което, имуществото на дружеството е намаляло и изискуемите данъчните и осигурителни задължения не могат да бъдат събрани;

В потвърдителното решение на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на НАП, същият е приел за установена хипотезата на чл.19, ал.2 от ДОПК за ангажиране отговорността на В. Н. С., в качеството ѝ на съдружник-член на органи на управление в „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД за задължения на дружеството, като същият е счел, че е налице изплащане на дивиденди със съгласието на ревизираното лице, с което имуществото на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД е намаляло и поради тази причина не са изплатени данъци и задължителни осигурителни вноски.

Приел е, че съгласно чл.19, ал.3 от ДОПК /в сила от 21.11.2017г./ отговорност по ал.2 носят и мажоритарни съдружници или акционери, когато действията са извършени по тяхно решение, с изключение на негласувалите и гласувалите против. По силата на ал.4 на чл.19 от ДОПК, отговорността за непогасените задължения по ал.2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

В хода на настоящото производство бяха приети заключения на основна и допълнителна счетоводна експертиза, неоспорени от страните, които съдят кредитира с доверие, като добросъвестни и компетентни.

С оглед установеното от фактическа страна, съдят прави следните правни изводи:

Фактите, посочени в РА се установяват от приобщените към ревизионната преписка писмени доказателства. Същите по същество не се оспорват от жалбоподателя, включително и аритметичните изчисления на публичните задължения на ревизираното лице.

Спорът между страните по делото е изяло правен и е свързан с отговора на въпроса дали са налице кумулативно предвидените предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.19, ал.2, ал.3 и ал.5 от ДОПК за ангажиране отговорността на В. Н. С. за непогасените задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД.

Общият принцип относно субектите, представляващи задължени лица, съгласно чл.14 от ДОПК е, че такива може да бъдат физическите и юридически лица, които:

1. са носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски;
2. са задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски;
3. отговарят за задължението на лицата по т.1 и 2.

В разпоредбата на чл.19, ал.1, 2, 3 и 5 от ДОПК е уреден особен случай на лична имуществена отговорност на трети лица за публични задължения на задължени юридически лица по чл.14, т.1 и 2 ДОПК.

Отговорността възниква по силата на закона, прилага се по отношение на изчерпателно определен кръг от субекти и при кумулативното наличие на предвидените в закона предпоставки.

По съдържанието си, това е последващо законово встъпване на съдължник (арг. от чл.101 и чл.121 от Закона за задълженията и договорите). Отговорността се състои във възникване на задължение за едно лице да заплати задължението на други лица и обхваща самото задължение, както и лихвите и разноските за събирането им, като същата е ограничена до размера на несъбраното задължение. / В този см. ТР № 5 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 7/2019 г., ОСС/.

І.Съгласно чл.19, ал.2 от ДОПК, /в сила от 21.11.2017г./, управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл.14, т.1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице, когато недобросъвестно извърши едно от посочените по-долу действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, а именно:

- 1.извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;
2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че същата има следните елементи на фактическия състав:

1. Субект на отговорността- управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник.
2. Наличие на задължение на лице по чл.14, т.1 или 2 ДОПК.
3. Извършване на някое от посочените вече действия
4. Действието следва да е извършено недобросъвестно - лицето, което го е извършило, да е знаело за наличието на публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и да е извършило действието с цел намаляване на имуществото на задълженото юридическо лице.
5. Причинно-следствена връзка между извършеното действие, намаляване на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задълженията.
6. Граници на отговорността: отговорността за непогасените задължения по ал.2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно - до размера на

намалението на имуществото.

В оспорения РА не е посочено точното правно основание, съобразно действията на ревизираното лице по чл.19 ал.2, т.1 или т.2 от ДОПК, включително в решението потвърждаващо РА, но съдът приема, че същото е по т.1 предложение първо, с оглед на изложеното в мотивите, че е налице плащане на дивидент в полза на В. Н. С..

Доказано е още, че дружеството е задължено лице с изискуеми и непогасени публични вземания през процесните данъчни периоди. Предвид взетите от ОС на съдружниците решения за разпределяне на дивидент, които не са публикувани в ТР, съдът намира, че са налице втората и третата предпоставка от сложния фактически състав на чл.19 ал.2 т.1 от ДОПК.

Съдът обаче, не споделя констатациите на приходния орган за наличието на другите предпоставки при установените факти по делото. Действително, следва да се приеме, че ревизираното лице е знаело за наличието на публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, с оглед на презумпцията за недобросъвестност, приета от законодателя в ал.11 на чл.19 от ДОПК за целите на чл.19 ал.2 от ДОПК, но липсват доказателства, че същото е извършило действието с особената цел- намаляване на имуществото на задълженото юридическо лице.

Към момента на получаване на сумите от дивидент, по отношение на касовата наличност на предприятието не е имало наложен заповед. От приетото по делото като писмено доказателство Постановление за налагане на обезпечителни мерки е видно, че същите са наложени едва на 29.06.2021г. Независимо, че е налице образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2018г., от страна на административния орган не са предприети своевременно съответните действия по събиране на вземането.

Видно от основното и допълнителното заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира с доверие, като компетентно и добросъвестно, за периода от 07.06.2018г. до 29.12.2021г. периодично по сметка на НАП са постъпвали суми за погасяване на задължения на дружеството в общ размер-65 863.79лв., като и след този период последното е продължило да погасява други свои задължения, възникнали след това.

При тези обстоятелства, съдът намира, че в хода на настоящото производство не се установи наличието на причинно- следствена връзка между извършеното действие, намаляване на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения. В тази връзка, съдът съобрази, че, в РД, РА или потвърждаващото го решение на директора на Д „ОДОП, никъде не се посочва към датите на разпределение на дивидентите какви точно са били по вид и размер неплатените задължения на дружеството. Горното съдът намира за съществено, с оглед правилната преценка за наличие/ или отсъствие/ на особената цел- намаляване имуществото на задълженото юридическо лице.

Тъй като отговорността на задълженото лице е субсидиарна, т.е. дотолкова, доколкото в резултат на тези действия се стига до невъзможност за събиране на задълженията на субекта по чл.14, т.1 и 2 ДОПК, това обстоятелство следва да бъде установено от приходния орган чрез допустимите доказателствени средства, което съдът намира, че не беше направено в настоящото производство.

Предвид така изложените обстоятелства, съдът намира за недоказано по

безспорен начин, че съществува причинно-следствена връзка между извършените действия по разпределение на дивидент и невъзможността да бъдат събрани публичните задължения на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД. / В този см. Р. №14815/01.12.2020г. по адм.д. 9799/2020г. на ВАС/.

II. По отношение на основанието по чл.19, ал.3 от ДОПК за ангажиране на отговорността на жалбоподателката с процесния РА, съдът намира, че същото е неприложимо по отношение на В. Н. С., поради следните съображения:

Съгласно чл.19, ал.3 от ДОПК, в сила от 21.11.2017г., отговорност по ал.2 носят и мажоритарни съдружници, когато действията са извършени по тяхно решение, с изключение на негласувалите и гласувалите против. Според дефиницията, дадена в §1, т.30 от ДР на ДОПК, "мажоритарен съдружник или акционер" е лице, което упражнява контрол по смисъла на т.4. Съгласно §1, т.4 "контрол" е налице, когато контролиращият: а) притежава пряко или косвено или по силата на споразумение с друго лице повече от половината от гласовете в общото събрание на друго лице, или б) има възможност да определя пряко или непряко повече от половината от членовете на управителния или контролния орган на друго лице, или в) има възможност да ръководи, включително чрез или заедно с дъщерно дружество по силата на устав или договор дейността на друго лице, или г) като акционер или съдружник в едно дружество контролира самостоятелно по силата на сделка с други съдружници или акционери в същото дружество повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на дружеството, или д) може по друг начин да упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с дейността на дружеството.

В РА и в потвърждаващото го решение не е посочена нито една от посочените по-горе хипотези на упражняване на контрол. Липсват и мотиви в тази насока.

Независимо от това, следва да бъде посочено, че в хода на производството не се установи В. Н. С. да е упражнявала решаващо влияние при взимане на решения в дружеството. Съдът съобрази и това, че по отношение на последната не е налице и хипотезата на изр.второ от т.30, тъй като в дружеството има лице, което упражнява контрол по смисъла на §1 т.4 б."в" от ДОПК и това е управителят Д. Р. И., който ръководи стопанската дейност на дружеството по силата на вписаното в Дружествения договор .

Изложеното обосновава извод, че жалбоподателката не е притежавала качеството "мажоритарен съдружник" към датите на вземане на решения за разпределяне на печалба-дивидент от Общо събрание на съдружниците, поради което не е носител на отговорността по чл.19 ал.3 от ДОПК.

С оглед на липсата на първата предпоставка, не следва да се обсъжда наличието на следващите от фактическия състав предпоставки, но за пълнота може да се посочи, че анализът на фактите по отношение на недобросъвестността и причинно-следствената връзка, изложен по-горе относно хипотезата на чл.19 ал.2 от ДОПК е относим и към ал.3.

По изложените мотиви, съдът намира, че Ревизионният акт, потвърден от решаващия орган, с който на основание чл.19, ал.2 от ДОПК е ангажирана отговорността на В. Н. С. за задължения на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД,[ЕИК], [населено място] в общ размер 170 984,33лв., от които главница 131 607,22лв. и лихви в размер на 39 377,11лв., е незаконосъобразен и необоснован, поради което

същия следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и предвид своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, на основание чл.161 ал.1 от ДОПК, в тежест на ответника следва да се присъдят сторените от жалбоподателя разноски за настоящата инстанция в размер на 4061 лева, от които 10.00лв. - държавна такса, 1571лв.-. възнаграждение за вещо лице и 2480 лева – адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22220221003811-091-001/06.01.2022г. издаден от Ш. А. С.-орган, възложил ревизията и С. Ц. К.-ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение №447/25.03.2022г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на НАП, с който акт на основание чл.19, ал.2 от ДОПК е ангажирана отговорността на В. Н. С., [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап.3, в качеството ѝ на съдружник за задължения на „МЕТАМОРФОЗА ГРУП“ ООД,[ЕИК], [населено място] в общ размер 170984,33лв., от които главница 131607,22лв. и лихви в размер на 39377,11лв, като незаконосъобразен.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите- [населено място] да заплати на В. Н. С., [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап.3 размер 4061 / четири хиляди шестдесет и един/ лева, представляваща деловодни разноски по настоящото дело.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: